

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofemte årgången

11 april 2022

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2022/C 158/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2022/C 158/02	Mål C-526/21 P: Överklagande ingett den 24 augusti 2021 av Antonius Maria Veryloet och Cornelia Wilhelmina Veryloet-Mulder mot det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 25 juni 2021 i mål T-211/21, Veryloet och Veryloet-Mulder mot AREB	2
2022/C 158/03	Mål C-721/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court (Irland) den 26 november 2021 – Eco Advocacy CLG mot An Bord Pleanála	2
2022/C 158/04	Mål C-825/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Belgien) den 23 december 2021 – UP mot Centre public d'action sociale de Liège	3
2022/C 158/05	Mål C-6/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poland) den 4 januari 2022 – M.B., U.B., M.B. mot X S.A.	4
2022/C 158/06	Mål C-9/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court (Irland) den 5 januari 2022 – NJ, OZ mot An Bord Pleanála, Ireland, Attorney General	5
2022/C 158/07	Mål C-24/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem (Nederländerna) den 11 januari 2022 – PR Pet BV mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven	6

2022/C 158/08	Mål C-52/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Österrike) den 26 januari 2022 – BF mot Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau . . .	6
2022/C 158/09	Mål C-80/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Bologna (Italien) den 7 februari 2022 – BU mot Ministero dell’Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l’Immigrazione – Unità Dublino	7
Tribunalen		
2022/C 158/10	Mål T-31/22: Talan väckt den 11 januari 2022 – Perez Lopes Pargana Calado mot Europeiska unionens domstol	9
2022/C 158/11	Mål T-53/22: Talan väckt den 28 januari 2022 – Collard mot parlamentet och ID	10
2022/C 158/12	Mål T-54/22: Talan väckt den 28 januari 2022 – Rivière mot parlamentet och ID	10
2022/C 158/13	Mål T-56/22: Talan väckt den 26 januari 2022 – Förenade kungariket mot kommissionen	11
2022/C 158/14	Mål T-85/22: Överklagande ingett den 16 februari 2022 – Korporaciya ”Masternet” mot EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)	11
2022/C 158/15	Mål T-104/22: Talan väckt den 25 februari 2022 – Ungern mot Europeiska kommissionen	12
2022/C 158/16	Mål T-109/22: Överklagande ingett den 28 februari 2022 – Schneider mot EUIPO – Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas (frutania)	13
2022/C 158/17	Mål T-110/22: Talan väckt den 28 februari 2022 – Kremer mot kommissionen	14
2022/C 158/18	Mål T-111/22: Talan väckt den 28 februari 2022 – Baert mot kommissionen	15

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2022/C 158/01)

Senaste offentliggörandet

OJ C 148, 4.4.2022

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 138, 28.3.2022

EUT C 128, 21.3.2022

EUT C 119, 14.3.2022

EUT C 109, 7.3.2022

EUT C 95, 28.2.2022

EUT C 84, 21.2.2022

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 24 augusti 2021 av Antonius Maria Veryloet och Cornelia Wilhelmina Veryloet-Mulder mot det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 25 juni 2021 i mål T-211/21, Veryloet och Veryloet-Mulder mot AREB

(Mål C-526/21 P)

(2022/C 158/02)

Rättegångsspråk: *nederländska***Parter**

Klagande: Antonius Maria Veryloet, Cornelia Wilhelmina Veryloet-Mulder (ombud: P. Van der Veld, Advocaat)

Övrig part i målet: Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB)

Domstolen (åttonde avdelningen) slår i beslut av den 1 mars 2021 fast att det är uppenbart att överklagandet ska avvisas och förpliktar Antonius Maria Vervloet och Cornelia Wilhelmina Vervloet-Mulder att bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court (Irland) den 26 november 2021 – Eco Advocacy CLG mot An Bord Pleanála

(Mål C-721/21)

(2022/C 158/03)

Rättegångsspråk: *engelska***Hänskjutande domstol**

High Court (Irland)

Parter i det nationella målet

Sökande: Eco Advocacy CLG

Motpart: An Bord Pleanála

Ytterligare deltagare i förfarandet: Keegan Land Holdings

Sakkunniga: An Taisce – The National Trust for Ireland, ClientEarth AISBL

Tolkningsfrågor

- i) Får den allmänna principen om unionsrättens företräde och/eller om lojalt samarbete till följd, antingen generellt eller specifikt på miljörettens område, att när en part inleder ett förfarande för att angripa giltigheten av en administrativ åtgärd genom att uttryckligen eller underförstått hänvisa till en bestämd unionsrättsakt, men inte anger vilka bestämmelser i rättsakten som har åsidosatts, eller inte anger vilken specifik tolkning som innebär att bestämmelserna åsidosatts, ska eller får den behöriga nationella domstolen som pröva denna grund, utan hinder av eventuella nationella processrättsliga regler som kräver att de specifika åsidosättanden som är aktuella ska anges i partens inlagor?

- ii) Om den första frågan besvaras jakande, får då artikel 4.2, 4.3, 4.4 och/eller 4.5 och/eller bilaga III till MKB-direktivet 2011/92 ⁽¹⁾, och/eller direktivet tolkat mot bakgrund av rättssäkerhetsprincipen och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, till följd att det, när en behörig myndighet beslutar att ett förslag till bygglov inte ska underkastas förfarandet för miljökonsekvensbedömning, ska finnas en uttrycklig, separat och/eller specifik uppgift om i exakt vilka handlingar den behöriga myndighetens skäl anges?
- iii) Om den första frågan besvaras jakande, får då artikel 4.2, 4.3, 4.4 och/eller 4.5 och/eller bilaga III till MKB-direktivet 2011/92, och/eller direktivet tolkat mot bakgrund av rättssäkerhetsprincipen och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, till följd att det, när en behörig myndighet beslutar att ett förslag till bygglov inte ska underkastas förfarandet för miljökonsekvensbedömning, föreligger en skyldighet att uttryckligen ange överväganden avseende samtliga specifika rubriker och underrubriker i bilaga III till MKB-direktivet, i den mån som dessa rubriker och underrubriker eventuellt är relevanta för projektet?
- iv) Ska artikel 6.3 i direktiv 92/43/EEG ⁽²⁾ tolkas så, att vid tillämpningen av principen att det – för att avgöra huruvida det är nödvändigt att senare på lämpligt sätt bedöma konsekvenserna av en plan eller ett projekt för ett berört område – inte är lämpligt att vid den föregående prövningen beakta de åtgärder som syftar till att undvika eller begränsa planens eller projektets skadliga effekter på området, har den behöriga myndigheten i en medlemsstat rätt att beakta de punkter i en plan eller ett projekt som innefattar avlägsnande av föroreningar som kan få till följd att de skadliga effekterna på det europeiska området begränsas enbart på grund av att dessa punkter inte är avsedda som begränsningsåtgärder även om de får den följden, och att de skulle ha ingått i gestaltningen som standardinslag, oavsett eventuell påverkan på det europeiska område som berörs?
- v) Ska artikel 6.3 i direktiv 92/43/EEG tolkas så, att när den behöriga myndigheten i en medlemsstat, trots de frågeställningar eller farhågor som framförts av expertorganen, är övertygad om slutsatsen, vid den föregående prövningen, att det inte krävs att det genomförs någon bedömning på lämpligt sätt, åligger det myndigheten att ge en uttrycklig och detaljerad motivering som kan skingra alla rimliga tvivel ur ett vetenskapligt perspektiv vad beträffar de planerade byggarbetenas påverkan på det berörda europeiska området, och som uttryckligen och individuellt undanröjer alla de tvivel som i det avseendet har uppkommit under förfarandet för allmänhetens deltagande?
- vi) Om den första frågan besvaras jakande, får då artikel 6.3 i livsmiljödirektivet 92/43, och/eller direktivet tolkat mot bakgrund av rättssäkerhetsprincipen och principen om god förvaltningssed i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, till följd att det, när en behörig myndighet beslutar att ett förslag till bygglov inte ska underkastas förfarandet för att bedömas på lämpligt sätt, ska finnas en uttrycklig, separat och/eller specifik uppgift om i exakt vilka handlingar den behöriga myndighetens skäl anges?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 2012, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 1992, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Belgien) den 23 december 2021 – UP
mot Centre public d'action sociale de Liège**

(Mål C-825/21)

(2022/C 158/04)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: UP

Motpart: Centre public d'action sociale de Liège

Tolkningsfrågor

Utgör artiklarna 6 och 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna ⁽¹⁾ hinder för en nationell rättsregel enligt vilken utfärdande av ett intyg som ger [tillfällig] uppehållsrätt i samband med prövningen av en ansökan om uppehållstillstånd av medicinska skäl – vilken ansökan anses kunna tas upp till sakprövning mot bakgrund av de kriterier som anges ovan – innebär att tredjelandsmedborgaren tillåts att vistas i landet, om än tillfälligt och med osäker utgång, under tiden som denna ansökan prövas varvid utfärdandet av ett sådant intyg därför innebär att det beslut om återvändande som tidigare fattats inom ramen för ett asylförfarande underförstått återkallas, vilket nämnda utfärdande är oförenligt med?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT, L 348, 2008, s. 98).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poland) den 4 januari 2022 – M.B., U.B., M.B. mot X S.A.

(Mål C-6/22)

(2022/C 158/05)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i det nationella målet

Kärande: M.B., U.B., M.B

Svarande: X S.A.

Tolkningsfrågor

- 1) Är det mot bakgrund av syftet med rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ⁽¹⁾, som är att skydda konsumenterna mot oskäliga villkor i avtal med näringsidkare, legitimt att göra en sådan tolkning som innebär att när ett avtal förklaras ogiltigt av en domstol som tillämpar bestämmelserna i direktivet, upphör tillämpningen av direktivet, och därmed skyddet för konsumenten, så att reglerna om återgång av prestationer för konsumenten och näringsidkaren måste sökas i den nationella obligationsrätt som är tillämplig på avvecklingen av det ogiltiga avtalet?
- 2) Om en domstol anser att ett villkor är oskäligt och att avtalet inte kan fortsätta att gälla efter det att villkoret har upphävts – i avsaknad av en överenskommelse mellan parterna om att fylla den uppkomna luckan med villkor som är förenliga med deras vilja och i avsaknad av dispositiva bestämmelser [som är direkt tillämpliga på avtalet i avsaknad av en överenskommelse mellan parterna] – ska nämnda domstol, mot bakgrund av artiklarna 6 och 7 i rådets direktiv 93/13/EEG, förklara avtalet ogiltigt enbart på grundval av konsumentens vilja då denne har begärt att domstolen ska förklara avtalet ogiltigt, eller ska domstolen på eget initiativ, utöver parternas yrkanden, pröva konsumentens ekonomiska situation för att avgöra om ett ogiltigförklarande av avtalet skulle få särskilt negativa konsekvenser för konsumenten?
- 3) Är det möjligt att tolka artikel 6 i direktiv 93/13 på så sätt att den nationella domstolen – om den kommer fram till att det skulle vara till särskild nackdel för konsumenten att ogiltigförklara avtalet och parterna, trots påtryckning, inte kan komma överens om hur avtalet ska fullgöras – i konsumentens objektiva intresse kan fylla den uppkomna luckan i avtalet efter det att de oskäliga klausulerna har ”avlägsnats” genom bestämmelser i nationell rätt som inte är dispositiva i den mening som avses i EU-domstolens dom i mål C-260/18, det vill säga som är direkt tillämpliga på luckan i avtalet, utan genom specifika bestämmelser i nationell rätt som endast kan ges en motsvarande eller analog tillämpning på avtalet i fråga och som återspeglar en gällande regel i nationell obligationsrätt?

⁽¹⁾ EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169–173.

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court (Irland) den 5 januari 2022 – NJ, OZ mot An Bord Pleanála, Ireland, Attorney General

(Mål C-9/22)

(2022/C 158/06)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court (Irland)

Parter i det nationella målet

Klagande: NJ, OZ

Motparter: An Bord Pleanála, Ireland, Attorney General

Övriga deltagare i målet: DBTR-SCR1 Fund a Sub Fund of TWTC Multi-Family ICAV

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 2 a i direktiv 2001/42/EG ⁽¹⁾ tolkas så, att begreppet "planer och program ... samt ändringar av dem ... som utarbetas och/eller antas av en myndighet på nationell, regional eller lokal nivå..." omfattar en plan eller ett program som utarbetats och/eller antagits gemensamt av en myndighet på lokal nivå och en exploatör i den privata sektorn i egenskap av ägare av mark som angränsar till mark som ägs av en lokal myndighet?
- 2) Ska artikel 2 a i direktiv 2001/42/EG tolkas så, att begreppet "planer och program ... samt ändringar av dem ... som krävs i lagar och andra författningar" omfattar en plan eller ett program som uttryckligen föreskrivs i en lokal myndighets lagstadgade detaljplan (där detaljplanen har upprättats med stöd av en lagbestämmelse), antingen allmänt, eller där detaljplanen föreskriver att den lokala myndigheten "ska utarbeta områdesspecifika riktlinjer för strategiska utvecklings- och förnyelseområden ... med hjälp av lämpliga mekanismer för lokala områdesplaner ... schematiska övergripande planer och lokala planer för förbättringar på miljöområdet"?
- 3) Ska artikel 3.2 a i direktiv 2001/42/EC tolkas så, att begreppet "planer och program ... som utarbetas för jord- och skogsbruk, fiske, energi, industri, transporter, avfallshantering, vattenförvaltning, telekommunikationer, turism samt fysisk planering eller markanvändning och i vilka förutsättningarna anges för kommande tillstånd för projekt enligt bilagorna I och II till direktiv 85/337/EEG" ⁽²⁾ omfattar en plan eller ett program som inte i sig är bindande men som uttryckligen föreskrivs i en lokal myndighets lagstadgade detaljplan, som är bindande, eller som innehåller ett förslag om eller föreskriver en ändring av en plan som redan varit föremål för strategisk miljöbedömning?
- 4) Ska artikel 2.1 i direktiv 2011/92/EU ⁽³⁾ tolkas så, att den utgör hinder för att den ansvariga myndigheten inom ramen för miljökonsekvensbedömningen tar hänsyn till tvingande statliga åtgärder, i synnerhet sådana som inte enbart grundas på miljökriterier, när dessa åtgärder definierar vissa omständigheter under vilka det inte kan anses uteslutet att tillstånd beviljas?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 2001, s. 30).

⁽²⁾ Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, 1985, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 2012, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem (Nederländerna) den 11 januari 2022 – PR Pet BV mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(Mål C-24/22)

(2022/C 158/07)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem

Parter i det nationella målet

Klagande: PR Pet BV

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Tolkningsfrågor

1. Ska KN-nummer 9403 tolkas så, att klösträd för katter, bestående av olika material och avsedda att permanent placeras på golvet i bostäder så att katter kan klättra på, sitta på, ligga på och klösa på dem, inte ska klassificeras enligt detta KN-nummer på grund av att de är produkter av ett annat slag i den mening som avses i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1229/2013⁽¹⁾ av den 28 november 2013 och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 350/2014⁽²⁾ av den 3 april 2014? För det fall det rör sig om sådana produkter av ett annat slag som utgör hinder för en klassificering enligt KN-nummer 9403, på vilket sätt är dessa produkter av annat slag?
2. Får svaret på fråga 1 konsekvenser för giltigheten av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1229/2013 av den 28 november 2013 och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 350/2014 av den 3 april 2014?

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1229/2013 av den 28 november 2013 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EUT, L 322, 2013, s. 8).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 350/2014 av den 3 april 2014 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EUT, L 104, 2014, s. 4).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Österrike) den 26 januari 2022 – BF mot Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau

(Mål C-52/22)

(2022/C 158/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: BF

Motpart: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 2.1, 2.2 a och 6.1 i rådets direktiv 2000/78/EG ⁽¹⁾ av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet, respektive de unionsrättsliga principerna om rättssäkerhet, om skydd av förvärvade rättigheter och om unionsrättens effektivitet tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse som den i det nationella målet, enligt vilken en tidigare gynnad grupp tjänstemän, på grund av pensionsjusteringen, inte längre är retroaktivt berättigade att erhålla vissa pensionsbelopp, vilket således (retroaktivt avskaffande av den tidigare gynnade gruppen genom att den numera likställs med den tidigare missgynnade gruppen) leder till att den tidigare missgynnade gruppen av tjänstemän, på grund av pensionsjusteringen, inte heller (längre) är berättigade att erhålla vissa pensionsbelopp som de hade tillerkänts till följd av en diskriminering på grund av ålder – till följd av att domstolen inte tillämpade en nationell bestämmelse som stred mot unionsrätten för att uppnå en likabehandling med den tidigare gynnade gruppen – som fastställts vid domstol (upprepede gånger)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EGT L 303, 2000, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Bologna (Italien) den 7 februari 2022 – BU mot Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione – Unità Dublino

(Mål C-80/22)

(2022/C 158/09)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Bologna

Parter i det nationella målet

Klagande: BU

Motpart: Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione – Unità Dublino

Tolkningsfrågor

- 1) Vilka rättsliga följder får det enligt unionsrätten när en anmodande stat, inom ramen för ett återtagandeförfarande enligt artikel 18.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 604/2013 av den 26 juni 2013 ⁽¹⁾, åsidosätter den informationskyldighet som slås fast i artikel 4 eller skyldigheten att genomföra en personlig intervju med sökanden i den mening som avses i artikel 5 i samma förordning? Ska artiklarna 4 och 5 i förordning (EU) 604/2013 närmare bestämt tolkas så,
 - att enbart underlåtenhet att tillhandahålla den informationsbroschyr som föreskrivs i artikel 4.2 till en person som befinner sig i en sådan situation som anges i artikel 23 i förordningen eller underlåtenhet att genomföra en personlig intervju med sökanden enligt artikel 5 i förordningen i sig medför att överföringsbeslutet är fullkomligt rättsstridigt och att det således är den anmodande medlemsstaten som är ansvarig för att pröva ansökan om internationellt skydd, eller
 - att överföringsbeslutet är rättsstridigt om det kan göras gällande och visas att förfarandet hade fått en annan utgång om myndigheten i den anmodande staten hade fullgjort de skyldigheter som slås fast i artiklarna 4 och 5 i förordning (EU) nr 604/2013, eller
 - att myndigheten i den anmodande staten inte i något fall är skyldig att tillförsäkra en utländsk medborgare som har blivit föremål för ett förfarande för överföring till den anmodade medlemsstaten de garantier om information och deltagande som föreskrivs i artiklarna 4 och 5 i förordning (EU) 604/2013?
- 2) Ska artikel 27.1 i förordning (EU) 604/2013, ensam eller tillsammans med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så,
 - att den medför en skyldighet att tillförsäkra den utländska medborgare som är föremål för ett förfarande för överföring till en annan medlemsstat de garantier som slås fast i artiklarna 4 och 5 i förordningen som ett verktyg för att skydda rätten till ett effektivt rättsmedel mot ett överföringsbeslut, och

- vid jakande svar på den frågan, att den domstol som har att pröva överklagandet av överföringsbeslutet enligt artikel 27 i förordning (EU) 604/2013 har behörighet att ompröva grunden för det beslut genom vilket den administrativa myndigheten i den anmodade staten, med tillämpning av ansvarskriterierna i avdelning III i förordningen, har slagit fast att den är ansvarig för att pröva sökandens ansökan om internationellt skydd?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 2013, s. 31).

TRIBUNALEN

Talan väckt den 11 januari 2022 – Perez Lopes Pargana Calado mot Europeiska unionens domstol

(Mål T-31/22)

(2022/C 158/10)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Ana Teresa Perez Lopes Pargana Calado (Lissabon, Portugal) (ombud: advokaten M. Marques Matias)

Svarande: Europeiska unionens domstol

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att beslutet avseende sökanden inom förevarande förfarande är obefintligt,
- ersätta förstnämnda beslut med ett annat beslut i vilket det anges huruvida sökanden har blivit godkänd eller inte och, om hon inte blivit godkänd, anges skälen till varför så är fallet i förhållande till övriga sökande och med hänvisning till meddelandet om upphandling,
- ändra beslutet och ersätta det med annat beslut i vilket anbudssökanden godkänns på samma villkor som övriga anbudssökande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av likhetsprincipen – Beslutet är inte skäligt i förhållande till övriga sökande.
2. Andra grunden: Det är, till följd av rättsstridighet, inte möjligt att tillskriva någon ansvar för överträdelsen.
3. Tredje grunden: Anvisningar från Europeiska unionens domstol om att en pågående översättning ska avslutas.
4. Fjärde grunden: Samtliga handlingar som getts in uppfyller erforderliga villkor och icke-godkännande är inte ett skäl för uteslutning.
5. Femte grunden: Den ingivna förklaringen ska inte läggas till grund för bedömningen och kan inte vara till sökandens nackdel, eftersom den inte ingick bland de handlingar som skulle ges in.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av rätten att yttra sig före antagandet av beslutet att utesluta sökanden från anbudsförfarandet på grund av en påstådd överträdelse (artikel 41.2 a i Europeiska unionens stadga för de grundläggande rättigheterna).
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av skyldigheten för förvaltningen att motivera sina beslut (artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna).

Talan väckt den 28 januari 2022 – Collard mot parlamentet och ID

(Mål T-53/22)

(2022/C 158/11)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Gilbert Collard (Vauvert, France) (représentant: B. Kuchukian, avocat)

Svarande: Europaparlamentet, Groupe politique Identité et démocratie (ID)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara två beslut, för det första beslutet om tillfällig suspension av den 22 januari 2022, för det andra beslutet om utslutning av den 25 januari 2022, och
- förordna om uppskov med verkställigheten av dessa beslut.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av, för det första, det beslut som styrelsen för den politiska gruppen Identité et démocratie (ID) antog den 22 januari 2022, varigenom sökanden suspenderade från denna grupp i två månader och, för det andra, det beslut som den politiska gruppen Identité et démocratie (ID) antog den 25 januari 2022, varigenom sökanden utslöts från denna grupp, åberopar sökanden, i formellt hänseende, att det grundläggande disciplinförfarandet åsidosatts och, i materiellt hänseende, att besluten saknar grund.

Talan väckt den 28 januari 2022 – Rivière mot parlamentet och ID

(Mål T-54/22)

(2022/C 158/12)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Jérôme Rivière (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten B. Kuchukian)

Motparter: Europaparlamentet och den politiska gruppen Identitet och demokrati (ID)

Yrkanden

Sökanden har yrkat att tribunalen ska:

- ogiltigförklara, för det första, det interimistiska beslutet om avstängning av den 21 januari 2022 och, för det andra, beslutet om utslutning av den 25 januari 2022,
- förordna att verkställigheten av båda besluten ska skjutas upp.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av beslutet från den politiska gruppen Identitet och demokratis sekretariat av den 21 januari 2022 om sökandens avstängning från gruppen under två månader och av beslutet från den politiska gruppen Identitet och demokrati av den 25 januari 2022 om utslutning, har sökanden anfört att besluten formellt inte har iakttagit de grundläggande reglerna för ett disciplinärt förfarande och att det materiellt sett saknas giltig grund för besluten.

Talan väckt den 26 januari 2022 – Förenade kungariket mot kommissionen**(Mål T-56/22)**

(2022/C 158/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: advokaterna L. Baxter, Agent, och T. Buley)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) nr 2021/2019 ⁽¹⁾, såvitt det undantar från unionsfinansiering vissa utgifter som betalats av sökandens ackrediterade utbetalande organ inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) med hänvisning till brister i samband med definitionen av begreppet "aktiv jordbrukare – närstående företag", och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har åberopat en grund till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring. Sökanden påstår att kommissionen gjort en felaktig tolkning av artikel 9.2 i förordning (EU) nr 1307/2013. ⁽²⁾ Enligt sökandens uppfattning avser artikel 9.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 endast direktstöd till jordbrukare (såsom definierat i artikel 4 i den förordningen), vilka själva driver sådan infrastruktur eller tillhandahåller sådana tjänster som är relevanta för den bestämmelsen. Sökanden hävdar att kommissionen har gjort fel i följande hänseenden:

- i. Lydelsen och innebörden av artikel 9.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 innebär inte att det är förbjudet att betala ut stöd till en jordbrukare av det enda skälet att enhet som på något sätt är närstående till jordbrukaren bedriver en verksamhet som är upptagen i förbudslistan i den artikeln.
- ii. Det finns inget stöd ur en ändamålsinriktad eller teleologisk synvinkel för kommissionens tolkning av artikel 9.2 i förordning (EU) nr 1307/2013.

⁽¹⁾ EUT L 413, 2021, s. 3.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitikens och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (EUT L 347, 2013, s. 608 och rättelse i EUT L 130, 2016, s. 9).

Överklagande ingett den 16 februari 2022 – Korporaciya "Masternet" mot EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)**(Mål T-85/22)**

(2022/C 158/14)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: ZAO Korporaciya "Masternet" (Moskva, Ryssland) (ombud: advokaten N. Bürglen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "STAYER" – EU-varumärke nr 9 498 395

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 16 december 2021 i ärende R 932/2021-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 15 i förordning (EG) nr 207/2009.

Talan väckt den 25 februari 2022 – Ungern mot Europeiska kommissionen

(Mål T-104/22)

(2022/C 158/15)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Ungern (ombud: M.Z. Fehér och G. Koós)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 14 december 2021 genom vilket kommissionen prövat de invändningar som Ungern framställt mot utlämnandet, med anledning av den bekräftande ansökan GESTDEM 2021/2808 som ingetts i syfte att garantera allmänheten tillgång till handlingarna från Ungern
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I det angripna beslutet förordnade kommissionen om delvis tillgång för allmänheten till de handlingar som ansökan avsåg, trots att de ungerska myndigheterna uttryckligen hade åberopat undantaget om skydd för beslutsförfarandet enligt artikel 4.3 i förordning nr 1049/2001⁽¹⁾ och att kommissionen i det förevarande fallet hade godtagit detta fram till den bekräftande ansökan.

Den ungerska regeringen hävdar att kommissionens tolkning i det angripna beslutet inte bara strider mot den praxis som kommissionen hittills har tillämpat och mot tribunalens rättspraxis, utan även allvarligt skadar samarbetet mellan kommissionen och medlemsstaternas administrativa myndigheter. Den ungerska regeringen anför – förutom att det vid en ändring av de operativa programmen är fråga om ett beslutsfattande av en EU-institution, med hänvisning till kommissionens godkännande därav, och att undantaget i artikel 4.3 i förordning nr 1049/2001 därför är tillämpligt – att detta förfarande kännetecknas av att medlemsstatens beslut, inom ramen för den delade förvaltningen, fattas under kommissionens strikta överinseende. Formellt sett kan det konstateras att även om det rör det sig om ett beslut fattat av medlemsstatens myndighet påverkar kommissionen på ett påvisbart sätt detta beslut, och av det skälet är det än mer oacceptabelt att inte låta nämnda undantag skydda ett sådant beslut. Det undantag som avses i artikel 4.3 i förordning nr 1049/2001 syftar även till att skydda beslutsfattandet vid medlemsstaternas myndigheter.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

Överklagande ingett den 28 februari 2022 – Schneider mot EUIPO – Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas (frutania)

(Mål T-109/22)

(2022/C 158/16)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Markus Schneider (Bonn, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Bergermann och D. Graetsch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas, SL (Zaragoza, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "frutania" i blått – Registreringsansökan nr 11 987 419

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 17 december 2021 i ärende R 1058/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna vid överklagandenämnden.

Grund

- Felaktig tillämpning och tolkning av artikel 8.1 b i förordning 2017/1001.
-

Talan väckt den 28 februari 2022 – Kremer mot kommissionen

(Mål T-110/22)

(2022/C 158/17)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Christiane Kremer (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna D. Grisay och A. Ansay)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att ansökan om ogiltigförklaring/utomobligatoriskt skadeståndsansvar uppfyller formkraven,
- och att talan kan tas upp till prövning och därefter
 - i första hand
 - bifalla talan om ogiltigförklaring och ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens underförstådda avslagsbeslut av den 24 februari 2022 av följande skäl:
 - Artikel 77 i tjänsteföreskrifterna och artikel 11 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, vilka låg till grund för meddelandet om fastställande av den 21 december 2016, är rättsstridiga.
 - Kommissionen har åsidosatt sin omsorgsplikt, genom att sitt meddelande om fastställande inte erbjuder sökanden någon återbetalning av pensionsrättigheter som inte medräknats av den behöriga unionsmyndigheten.
 - Kommissionen har åsidosatt principen om likabehandling och icke-diskriminering, genom att i sitt meddelande om fastställande inte erbjuder sökanden någon återbetalning av pensionsrättigheter som inte medräknats av den behöriga unionsmyndigheten, och
 - återförvisa ärendet till tillsättningsmyndigheten för fastställande av vilket belopp som ska återbetalas till sökanden,
 - i andra hand
 - bifalla talan om skadestånd, som är grundad på principen om obehörig vinst, av det skälet att sökanden lidit en förlust med ett belopp motsvarande de pensionsrättigheter som sökanden betalat in till sitt nationella pensionssystem och som inte beaktats av den behöriga unionsmyndigheten, vilket inneburit att unionens pensionsfond har gjort en motsvarande vinst,
 - förplikta kommissionen att ersätta den ekonomiska skada som sökanden har lidit, som per dagen för väckande av förevarande talan uppskattades till 55 401,07 euro, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Artikel 77.1 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) och artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna är rättsstridiga. Sökanden gör gällande att de ovannämnda bestämmelserna föreskriver att en tjänsteman måste ta beslutet att överföra sina ackumulerade pensionsrättigheter i det nationella systemet till Europeiska unionens pensionsfond (nedan kallad pensionsfonden) inom tio åren efter det att han eller hon började arbeta inom Europeiska unionens institutioner. Det är emellertid först vid tidpunkten för sin pensionering som en tjänsteman som har gjort en sådan överföring korrekt kan bedöma omfattningen av överföringen, särskilt på grund av regeln som begränsar pensionsbeloppet till 70 procent. Sökanden anser att denna regel ger upphov till en skillnad i behandling jämfört med en tjänsteman som har haft hela sin yrkeskarriär inom EU-systemet, vilket strider mot principen om icke-diskriminering.

2. Andra grunden: Åsidosättande av biståndsskyldigheten och omsorgsplikten enligt artikel 24 i tjänsteföreskrifterna. Sökanden gör gällande att tjänstemän som överför sina pensionsrättigheter från det nationella systemet till pensionsfonden normalt sett erhåller en tabell från kommissionen som anger huruvida de har rätt till återbetalning av det icke subventionerade försäkringstekniska värdet av belopp som de betalat in till sina nationella pensionssystem och som inte medräknas i unionens pensionssystem. Dessutom sker återbetalning i allmänhet utan begränsningar eller särskilda förfaranden. Sökanden hävdar dock att hon varken har fått någon sådan tabell eller någon återbetalning.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling och icke-diskriminering. Sökanden gör gällande att det föreligger en diskriminering som inte är motiverad av sakliga skäl mellan vissa tjänstemän som beviljas återbetalning när deras pensionsrättigheter överförs och andra för vilka så inte sker.
4. Fjärde grunden: Europeiska unionen har ådragit sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar på grund av att pensionsfonden har gjort en obehörig vinst på sökandens bekostnad.

Talan väckt den 28 februari 2022 – Baert mot kommissionen

(Mål T-111/22)

(2022/C 158/18)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Rhonny Baert (Deinze, Belgien) (ombud: advokaterna D. Grisay och A. Ansay)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att ansökan om ogiltigförklaring/utomobligatoriskt skadeståndsansvar uppfyller formkraven,
- och att talan kan tas upp till prövning och därefter
 - i första hand
 - bifalla talan om ogiltigförklaring och ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens underförstådda avslagsbeslut av den 28 februari 2022 samt kommissionens beslut av den 21 december 2016 (meddelandet om fastställande) av följande skäl:
 - Artikel 77 i tjänsteföreskrifterna och artikel 11 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, vilka låg till grund för meddelandet om fastställande av den 21 december 2016, är rättsstridiga.
 - Kommissionen har åsidosatt sin omsorgsplikt, genom att i meddelandet om fastställande av den 21 december 2016 inte erbjuda sökanden någon återbetalning av pensionsrättigheter som inte medräknats av den behöriga unionsmyndigheten.
 - Kommissionen har åsidosatt principen om likabehandling och icke-diskriminering, genom att i meddelandet om fastställande av den 21 december 2016 inte erbjuda sökanden någon återbetalning av pensionsrättigheter som inte medräknats av den behöriga unionsmyndigheten, och
 - återförvisa ärendet till tillsättningsmyndigheten för fastställande av vilket belopp som ska återbetalas till sökanden,
 - i andra hand
 - bifalla talan om skadestånd, som är grundad på principen om obehörig vinst, av det skälet att sökanden lidit en förlust med ett belopp motsvarande de pensionsrättigheter som sökanden betalat in till sitt nationella pensionssystem och som inte beaktats av den behöriga unionsmyndigheten, vilket inneburit att unionens pensionsfond har gjort en motsvarande vinst,
 - förplikta kommissionen att ersätta den ekonomiska skada som sökanden har lidit, som per dagen för väckande av förevarande talan uppskattades till 31 066,80 euro eller åtminstone 39,18 % av de periodiska inbetalningar som kommissionen erhållit sedan den 1 februari 2017, med tillägg av samma procentsats för framtida inbetalningar, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Artikel 77.1 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) och artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna är rättsstridiga. Sökanden gör gällande att de ovannämnda bestämmelserna föreskriver att en tjänsteman måste ta beslutet att överföra sina ackumulerade pensionsrättigheter i det nationella systemet till Europeiska unionens pensionsfond (nedan kallad pensionsfonden) inom tio åren efter det att han eller hon började arbeta inom Europeiska unionens institutioner. Det är emellertid först vid tidpunkten för sin pensionering som en tjänsteman som har gjort en sådan överföring korrekt kan bedöma omfattningen av överföringen, särskilt på grund av regeln som begränsar pensionsbeloppet till 70 procent. Sökanden anser att denna regel ger upphov till en skillnad i behandling jämfört med en tjänsteman som har haft hela sin yrkeskarriär inom EU-systemet, vilket strider mot principen om icke-diskriminering.
 2. Andra grunden: Åsidosättande av biståndsskyldigheten och omsorgsplikten enligt artikel 24 i tjänsteföreskrifterna. Sökanden gör gällande att tjänstemän som överför sina pensionsrättigheter från det nationella systemet till pensionsfonden normalt sett erhåller en tabell från kommissionen som anger huruvida de har rätt till återbetalning av det icke subventionerade försäkringstekniska värdet av belopp som de betalat in till sina nationella pensionssystem och som inte medräknas i unionens pensionssystem. Dessutom sker återbetalning i allmänhet utan begränsningar eller särskilda förfaranden. Sökanden hävdar dock att han varken har fått någon sådan tabell eller någon återbetalning.
 3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling och icke-diskriminering. Sökanden gör gällande att det föreligger en diskriminering som inte är motiverad av sakliga skäl mellan vissa tjänstemän som beviljas återbetalning när deras pensionsrättigheter överförs och andra för vilka så inte sker.
 4. Fjärde grunden: Europeiska unionen har ådragit sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar på grund av att pensionsfonden har gjort en obehörig vinst på sökandens bekostnad.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV